

ADEVĂRUL ÎN LIBERTATE

ZIAR INDEPENDENT - EXPRESIE A OPINIEI
PUBICE DIN JUDEȚUL CLUJ

ANUL II, NR. 216
MARȚI 2 OCTOMBRIE 1990

4 PAGINI I LEU

Patru explozii s-au produs în ultima vreme în întreprinderi din România. În urma lor - morți, răniți, pagube care, exprimate în cifre, te cutremură. Trei dintre ele, primele, au avut loc în orașe din Transilvania: Oradea, Făgăraș, Tîrnăveni, iar a patra, un incendiu se spune, fără a se preciza cauza, a trecut munții, nu prea departe în sud, la Tîrgoviște. Ca și cum s-ar fi intenționat obținerea a două rezultate. Primul: prin cele trei explozii de început să se atragă atenția că în Transilvania situația nu este de loc liniștită, uite, evenimente grave se petrec, dezordine este un fapt real, înfîntat peste tot, organele centrale și cele locale ale puterii nu sînt capabile să-și apere pe cetățeni și să ferească bunuri materiale de valori foarte mari de la distrugere. A venit apoi incendiul de la Tîrgoviște, care să-și asigure pe cei mai neîncredători că astfel de lucruri nu se petrec, totuși, numai în Transilvania, ele au condiții de a se produce în toată țara. Această putere nu asigură... Da, dar Tîrgoviște este ceea, la o palmă de loc de Transilvania, abia treci munții și ai ajuns la porțile lui. Astfel că aceleași griji insinuante ar putea să coloreze ideea că, totuși, lucrurile grave au ca „sediul” permanent Transilvania, incendiul de la Tîrgoviște fiind

ca o excepție care întărește regula.

Acestea sînt, deocamdată, simple speculații și ar fi bine ca ele să nu aibă nici un temel. Pentru liniștea cetățenilor Transilvaniei, atât de zguduia de evenimentele respective și de cele care le-au premers, pentru liniștea cetățenilor întregii țări. Din păcate citeva adevăruri nu sînt speculații. Printre care, la loc de frunte într-un clasament al nenorocirilor cu caracter per-

dicabile, conduse în multe cazuri de aventurieri lipsiți de pricepere economică, dotați însă cu dorința și știința de a parveni. În unele întreprinderi ei au fost înlocuiți, în altele nu. Împrovizatele consilii de administrație n-au îndrăznit și nu îndrăznesc în continuare să ia nici o măsură, fiecare membru al lor temîndu-și postul. S-a înălțat frecvent ca un oarecare instigator să adune în pripă citeva zeci de nemulțumiți foarte

respectivă inclusiv pentru viața muncitorilor și pentru bunurile materiale produse de aceștia? E destul oare ca liderii sindicatelor să formuleze liste de revendicări și să amenințe cu greva?

Lucrurile nu se limitează, din păcate, la atât. Evenimentele respective s-au produs. Guvernul a trimis la fața locului comisii de anchetă; rezultatele cercetărilor nu se văd însă. Sînt cetățeni ai acestei țări care cred că ele nici nu vor fi făcute publice. Ei își spun că și la Tîrgu Mureș s-a deplasat o astfel de comisie, care a alcătuit un dosar voluminos, l-a depus pe masa Parlamentului, unde a fost acoperit de o tăcere ce nu poate fi decât suspectă. Țara a fost zguduia de evenimentele de la Tîrgu Mureș, ele au fost cercetate, cineva cunoaște vinovații, dar adevărul nu-l știe toată lumea. De ce s-ar înfînta altfel în cazul celor patru explozii și incendii recente - își spun ei.

Și astfel înfloresc bursa zvonurilor și a presupunerilor. La Oradea, de exemplu, unde pagubele par a fi cele mai mari, se spune că s-au găsit bombe cu explozie întârziată în mai multe secții ale întreprinderii în cauză. Poate nu e adevărat. Dar dacă e adevărat? Dacă nu e un simplu zvon? Cine are interes să ascundă realitatea? Sau cine și cu ce scop o deformează? Nu e mai simplu să se dezvăleie adevărul?

Valer CHIOBANU

Incendiile au trecut munții

manent din viața socială și politică, stă degringolada în care se zbate activitatea industrială, în care se află relațiile de putere din unitățile economice. Sindicatele tind să acapareze puterea de decizie, pe care ar trebui să o aibă așa-numitele consilii de administrație. În multe întreprinderi s-a lăsat ca o molimă starea de haos. Nimeni nu are curajul să facă ceva pentru a instaura ordinea, în lipsa căreia nu se poate concepe o activitate de producție normală. După Revoluția din decembrie au intervenit acele consilii (sau cum s-or fi numit) ale P.S.N., încercare total nereferită de a umple golul de putere argumentat de lipsa de decizie a directorilor. S-au desființat, în scurt timp, numite consilii și s-au înfîntat sin-

activi și să schimbe conducerea unității sau măcar a unor secții. Astfel s-a instaurat climatul de dezordine și insecuritate care să favorizeze producerea unor evenimente, dintre care multe, cum sînt și cele, patru amintite, foarte grave. Cine este vinovat? Bineînțeles, există în toate cazurile oameni care sînt vinovați indirect, pentru că n-au asigurat măsurile de securitate necesare. Vinovați indirect sînt aproximativ toți lucrătorii întreprinderilor în cauză, pentru că în prezența și cu ajutorul, poate inconștient, al lor a crescut și s-a lăsat starea de nepăsare pentru soarta bunurilor produse tocmai de ei. În fond, sindicatele, care cred că datoria lor este să-și ajute pe muncitori, nu socotesc că sînt obligate să manifeste grija

CEL CARE LUPTĂ, CEL CE MĂNÎNCĂ, CEL CARE DOARME...

Pentru liniștea sufletului meu, dar și pentru liniștea „pretinilor” din imaginara organizație ce are ca deviză: „sîntă-dreaptă tot mereu, să-njurmă că nu e greu”, trebuie să spun că acest articol n-a fost publicat la timpul oportun din motive obiective, declanșate de instanțe subiective. Pentru că a existat și întrebarea firească: De ce un miting considerat civilizat, autorizat de Poliție, cu un program foarte clar, care ne privea pe toți locuitorii urbei, s-a terminat, totuși, în „coadă de pește”? Și tocmai realitatea ne îndeamnă la o judecată cumpănită, dacă nu vrem să înotăm, așa cum facem din decembrie încoace, împotriva adevărului...

Joi, 27 septembrie, la ora 16, în fața Sălii Sporturilor a avut loc un miting de protest inițiat de Uniunea Consultativă Inter-sindicală Cluj (UCIC) prin efortul domnului Grigore Cămărășan și al altor lideri sindicali. În fața a circa 700 de persoane, ce purtau pancarte cu inscripții: „Crisa generează specula”, „Nu avem salarii pentru speculanți”, „Condiții umane în transport”, „Nu mai vrem rafturi goale”, „Cereți soluționarea locuințelor” etc., vorbitorii s-au referit la lipsa condițiilor elementare de supraviețuire a maselor muncitoare, la menținerea tensiunilor ce se creează prin ascunderea adevăratelor revoluției. Subliniind caracterul apolitic al manifestației și faptul că sindicatele nu se ridică împotriva puterii locale, ei dorește o conlucrare clară și eficientă cu aceasta, liderii sindicali Grigore Cămărășan (Salubritatea), Ioan Crozavu (CUG), Eugen Chetan (Clujana), Dan Gorgan (Carbochim), Dan Urs (Mucart), Nicolae Covaciu (Spi-

talul C.F.R.), Dan Dan (Tehnofrig) au discutat mai multe probleme aflate în programul mitingului.

Din programul de revendicări am extras următoarele: reglementarea transportului în comun IJTL și ITA, astfel încât oamenii să ajungă în mod normal la locurile de muncă, îmbunătățirea aprovizionării magazinelor cu alimente, băuturi, îmbrăcăminte, bunuri de strictă necesitate, crearea unui comerț civilizat practic de cadre calificate și politicoase, instituirea unui sistem de igienizare a unităților de alimentație publică, salubritatea orașului, amenajarea parcurilor și locurilor de joacă pentru copii, reglementarea situației dezastruoase a posturilor telefonice, combaterea speculei și corupției, formarea unui corp polițienesc cu adevărat eficient, cercetarea situației fostei Gospodării de partid și a contului Libertatea, deschiderea proceselor celor vinovați de genocid, reglementarea inițiativei particulare, ce există acum sub zodia bișniței, reglementarea plății chirii și a consumurilor casnice, solidarizarea cu sindicatul lucrătorilor din televiziune.

Numărul mic al participanților ne-a pus pe gînduri. Se scotea pe un număr mult mai mare. Liderii au afirmat că acesta este doar un început și că a fost un miting de idee și de explicație a revendicărilor. Dar unde erau de fapt oamenii?... Democrația noastră continuă să zburde purtînd în obrăjori bujorii mizeriei. Oare conștiința noastră a rămas la politica salamei? Nu cred că trebuie să leșim în stradă ca să rezolvăm probleme care cer timp, dar trebuie să fim serioși cu noi înșine. Dorin SERGIU

A sînteni „Coloana fără sfîrșit” a lui Brîncuși, ascendenți păsărilor măiestre ale artistului, școala superioară clujeană a înălțat - insinuînd în spațiul mai mult ostil decât darnic al ultimelor decenii - conștiințe tinere, multe dintre ele sugrumate încă înainte de a se fi împlinit de încheștarea brutală a totalitarismului. Cele rămase întreg în lupta cu sine și care n-au căzut pradă compromisurilor în plan profund au acum șansa de a crea libere, simbolizînd o întreagă aspirație și concepție de viață: ascensiunea omului, prin simțire și faptă, către infinit. Lor le este dedicat acest poem, celor care se succed în acest timp bolnav de libertate pe axa existenței unui cosmos întreg. Li se adaugă, în acest început de octombrie, alți, mereu alți tineri, așa cum e firesc acum și cum firească e trecerea anotimpuri-

lor. Perpetuată prin generații, ființa celății pulsează în fibra coloanelor cerului, căpătînd sensul unei spiritualități perene, cea a poporului român care se avîntă spre lumina ase-

„Coloana fără sfîrșit”

meni unei „Coloane fără sfîrșit”.

Învățămîntul superior și-a inaugurat cursurile într-un timp presărat cu prea multe neliniști și întrebări, umbrind atât de așteptatul echilibru din viața noastră universitară. Am vrut mai multe facultăți și le avem; am vrut mai multe locuri la admitere și le-am avut; de aici și mai mulți candidați reușiți și, deci, mult mai mulți studenți care s-au prezentat, ieri, la deschiderea cursurilor. Și, firese, mult mai mulți nemul-

tumiți. Deficitul în ceea ce privește locurile de cazare din această toamnă este rezultatul direct al tuturor dorințelor noastre enunțate mai sus. Să privim cu luciditate realitatea: peste vară nimeni n-ar fi putut construi noi spații de învățămînt sau de cazare. Ar fi putut, eventual, repara și repune în circuit pe cele existente, așa insuficiente cum sînt. Dacă nu a făcut-o...? Oricum, nu aceasta este treaba studenților, iar nota de nesiguranță și provizorat trebuie să dispară cît mai curînd din existența lor cotidiană. Ei au venit și sînt aici pentru a învăța.

„Alma mater”, Clujul universitar este și rămîne, în ciuda oricărui furtună trecătoare, coloana vertebrală a culturii transilvane, una din ramurile cele mai solide ale învățămîntului românesc.

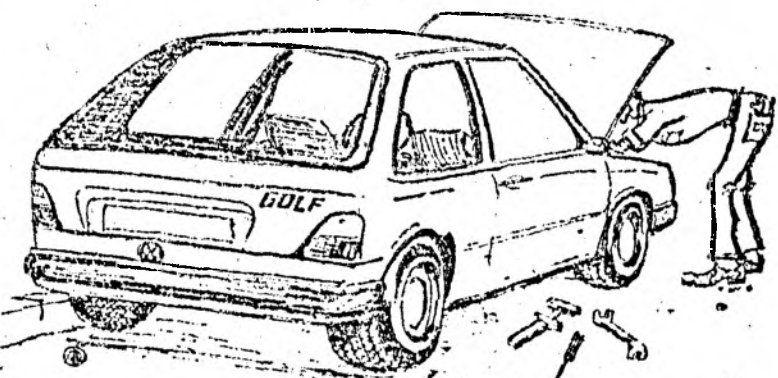
Michaela BOCU

SA CONTRIBUIM CU TOTI!

Sub egida Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite, săptămîna 1-7 octombrie 1990 a fost declarată „Săptămîna siguranței rutiere”. Sub acest generic se vor desfășura acțiuni specifice și pe teritoriul României, Departamentul Poliției din cadrul Ministerului de Interne declanșînd o amplă acțiune la care sînt invitați toți cetățenii. „Siguranța rutieră înseamnă viață”, iată un adevăr care, în concepția Serviciului Județean de circulație reprezintă un deziderat la care trebuie să participe toți factorii responsabili cu circulația pe drumurile publice. Prefectura, primăriile, organele de ordine, cadrele didactice și cetățenii sînt invitați nu numai să participe la acțiunile întreprinse, ci să acorde o mai mare atenție respectării cu strictețe a regulilor de circulație.

- r. v. -

„CRIZA DIN GOLF”

TOAMNA MUZICALĂ CLUJEANĂ

INVITAȚII FESTIVALULUI:

Agnès Robert:

„Un artist trebuie să înceapă prin a fi modest”

Vineri, înaintea deplasării colectivului la Sfântu Gheorghe, am asistat la repetiția generală a Missei în do minor, K. 427, de Mozart. Această programare certifică dorința prestigioasei instituții clujene de a oferi publicului lucrări din cele mai valoroase, cu alese participări solistice. Reușita Missei constă tocmai în coeziunea și trăirea sufletească a tuturor realizatorilor: autoritatea maestrului Emil Simon, personalitate gata oricând să domine ansamblu și public deopotrivă, să invite la o recepție de referință, cvartetul, format din sopranele Agnès Robert (Franța), Adriana Croitoru, tenorul Operei bucureștene, Ionel Voineag și basul Ion Tibrea (cu o prezentă scenică și vocală ce amintește de Ionel Pantea), corul Filarmonicii condus de Cornel Groza, sonor, precis în intrări și frazare, orchestra la care am remarcat forța de pătrundere și expresia dramatică. Revin la ziua de vineri. Repetiția s-a terminat. Mai puțin pentru Agnès Robert și Ștefan Ronai (pian), care pregătesc recitalul de lied de marți:

— Am debutat cu Directorul de scenă de Mozart. Cînt mai mult oratorii și lieduri. Consider că opera, oratoriul și liedul au multe în comun, se completează reciproc, se completează fericit. În oratoriul, de exemplu, faci și operă.

— Ce a fost pînă la acest debut?
— Educația mea muzicală a început încă din familie. Tata, Georges Robert, e un organist foarte cunoscut și apreciat în Germania. Am ascultat de mică multă muzică de orgă. O să vi se pară poate ciudat, dar de la tata nu am luat o singură lecție de muzică. Formarea mea e de pianistă. Am stu-

diat pianul și, în paralel, studii universitare, apoi, de la 18 ani, canto și studii universitare, luîndu-mi licența în muzicologie. La Conservatorul Național Superior de Muzică din Paris, am studiat canto cu Regine Crespin, arta lirică cu Michel Roux. O dată pe an lucrez cu Sena Jurinac în Elveția. Tot legat de formația mea vocală, i-aș aminti pe Nancy Armstrong și Ken Fitch de la Boston Camerata, Lorraine Nubar și Daniel Ferro de la Julliard School (S.U.A.), Christa Ludwig, la Paris. În 1988 am obținut Premiul pentru oratoriu, iar în anul imediat următor, Premiul pentru operă și operă comică.

— Să revenim la activitatea de cadru didactic.
— Sînt profesoară de canto la o Școală de teatru pentru actori, la Paris, și tot profesoară de canto la un Conservator de Îngă Paris. Profesor fiind, sînt de părere că trebuie lucrat pentru elevi. Nu profesorul trebuie să se pună în prim plan. Elevul este cel ce are de învățat și care trebuie să învețe. În general, elevul știe ce are de făcut.

— Și ca artist?
— Un artist trebuie să înceapă prin a fi modest. Nu obții totul într-o singură zi. A doua zi, reiei totul de la capăt. Trebuie să fii înzestrat cu o structură psihică, nervoasă, solidă, dar și cu multă sensibilitate. Între ele trebuie să existe echilibrul. Îmi plac Mozart, Bach, Beethoven, Debussy, Ravel. Asta, cît privește vocea. Cît privește însă pianul, dacă e bine interpretat, Chopin, Schumann, Schubert. Ar trebui spuse prea multe nume.

Demostene ȘOFRON

Rondul de noapte

Intr-una din ultimele nopți de vară am încercat să surprind viața de noapte a orașului. Alogerea nu s-a dovedit a fi foarte fericită întrucît a fost o noapte dintre cele mai sărace în evenimente.

SOMN LINGA PEPENI

Pe oamenii care vînd pepeni în Piața Mihai Viteazul îi bînuiesc foarte bogați. Ipostaza în care i-am văzut în noaptea cu pricina demonstrează că banul nu se obține chiar atît de ușor: dormeau într-un așternut încropit din haine, acoperiți cu păături, pe ciment, lîngă grămezile de pepeni. În rest, la piață, hirtii, murdărie ca după un îrg de țară. Ne străduim să identificăm vreun măturător de stradă, dar eforturile sînt zadarnice. Nici în piață și nici în altă parte nu vom întîlni vreunul. Despre spălarea străzilor nu mai începe vorba.

PIINE CALDA

La unitatea de panificație nr. 1, pe str. Traian, franzelele se scot pe bandă, cu miile. Schimbul de noapte își face datoria. Sigur că au tot felul de neazuri: drojdie insuficientă, materii prime prea puține, utilaje ce nu funcționează ca la carte ș.a. Totuși, oamenii lucrează, piinea se coace și miroase foarte bine (în noaptea respectivă un șofer de taximetru ne-a oferit o piine caldă și a fost nemaipomenită). Plec de aici cu un sentiment de recunoștință pentru cei care ne pregătesc piinea cea de fiecare zi, uitînd de reproșurile pe care sînt adesea tentați să le fac.

GARA

La gară, noaptea este aceeași agitație ca și ziua. Pînă și lozuri în plie se vînd în două locuri. E adevărat că nu se vînd nici gustări, nici răcoritoare, dar călătorul nocturn se poate consola cu cîteva lozuri neciștigătoare și cu obișnuitele ziare și reviste, care se află din abundență. Săliile de așteptare sînt supraaglomerate, lumea doarme pe unde apucă, și jos pe coridoare. În jurul orei trei, cînd se așteaptă internaționalul, agitația crește și în afară, și înăuntru. Afară, fac coadă taximetriștii; de stat, privatizați legal și întreprinzătorii clandestini. Toți au trecere pentru că lumea vrea să ajungă cît mai repede acasă

și bagaje sînt multe. De regulă, apar și clienții internaționalului, dar în ziua precedentă îi băgase în sperieți poliția și și-au suspendat activitatea în noaptea respectivă.

LA POLITIE E LINIȘTE

Am intrat la Poliția municipiului pentru a vedea dacă s-a întîmplat ceva deosebit în acea noapte. Era reținut un hoț banal. Era înainte de ora 4, iar nezarurile încep după ce se trezește lumea și constată că a dispărut din mașină ceva, au fost furate roțile, a intrat cineva în curte și n-a ieșit cu mina goală. Probleme sînt, dar se constată abia cînd se face lumină.

„TRANSILVANIA”

La cunoscutul hotel clujean, singurul în care se organizează peste noapte o „activitate culturală” lumea se odihnea. Lumea nu se petrece, se doarme. Nici nu-ți vine să crezi că năbădăioșii turiști sînt atît de cumînți. Probabil își refac resursele după week-end.

LUMINILE ORAȘULUI

Într-adevăr, noaptea este liniște în oraș, dar este și întuneric. Cîteva zone (lîngă prefectură, lîngă primărie, piețele centrale) sînt luminate. În rest, cum te îndepărtezi de centrul orașului luminile scad pînă la întunericul total. Numai bine pentru hoși că nu-și stînjește lumina! Oricum, locuitorii zonelor periferice ar trebui să se culce odată cu gămile pentru a nu risca nimic.

I.J.T.L.—UL E MATINAL

Eram în stare să pariez că activitatea I.J.T.L.—ului nu începe la ora anunțată. Trebuie să recunosc că i-am bînuit degeaba. La capătul liniei de troleibuze Mănăștur, la ora 4, luminile au început să se aprindă, șoferii să-și pună la punct lucrurile, să se pregătească pentru primele curse care-i duc pe muncitori la fabrici. De altfel, pe stradă încep să apară distribuitorii de lapte și călătorii singuratici care „o iau pe jos”. Încet-încet, orașul începe să prindă viață.

Maria SANGEORZAN

Românii și fantasma paradisului

Aveți nevoie de becuri? Aveți nevoie de aragaz, servicii de masă, anvelope sau piese de schimb? Doriți salam de Sibiu sau țigări Carpați? Da? Atunci ce mai așteptați? Urcăți-vă repede în mașina personală și, dacă nu aveți, atunci într-un tren și îndreptați-vă direct spre talciocurile din țările vecine și mai mult sau mai puțin prietene. Nu contează că riscați să stați zeci de ore în vamă, merită efortul. Fenomenul a căpătat o amploare care ar trebui să ne pună pe gînduri. Și nu atît pentru că mărfurile acestea nu se găsesc la noi, oricum, sînt doar o picătură care nu ar umple rafturile, ci mai ales pentru că e vorba de niște concetanți de-al noștri. E vorba și de cei care o fac și de cei ce doar s-au gîndit să o facă. Să nu ne grăbim să condamnăm pe nimeni, căci nu cred că sîntem un popor de bisnitari. În primul rînd nu am fost obișnuți ca munca să fie cea mai sigură posibilitate pentru a câștiga atît cît să trăiești

bine, nu de la un salariu la altul. Din păcate, principiul „cine-l harnic și muncește, ori e prost ori nu gîndește” se aplică în continuare cu un succes nebun. Atîta vreme cît lucrurile continuă să meargă așa, nici chiar un vagon de indemnuri mobilizatoare nu ne ajută. În al doilea rînd, dreptul de a călători, obținut după căderea fos-

URECHEA DE STICLA

tului președinte, înseamnă pentru unii dreptul de a invadea talciocurile altor țări, cît timp în mod legal românii n-au posibilitatea de a obține valută. Nu cred că este bine să ne izolăm din nou, nici chiar temporar, dar nici așa nu știu cît vom mai putea continua. Unii dintre ai noștri preferă, în locul speculei, munca la negru timp de cîteva luni în vestul Europei. Apoi se întorc de acolo cu bani sau lucruri care aici le-ar fi obținut în mulți ani, prestînd ac-

tivități ce necesită calificări superioare. În felul acesta vom ajunge să sîpăm cu toții, plîni de entuziasm, șanțurile prin țările dezvoltate, asta urmînd să ne ducă direct în paradis. Nu trebuie să ne mire că mulți, se pare sute de mii, au plecat definitiv. Cei ce se hotărăsc să facă acest lucru fără acte în regulă de obicei cer azil politic, dar tristul adevăr este că sînt refugiați economici. Bineînțeles, în măsura în care putem separa economicul de politic. Pentru consolare se poate zice că pleacă țiganii, doar nu degeaba în unele locuri sîntem identificați cu ei. Dar ne părăsesc și români. Se poate zice „nici nu avem nevoie de cei care se duc”. Și aici, din păcate, se strecoară o mare greșeală. Într-adevăr, nu ducem lipsa aventurierilor, ce ne facem însă cît pleacă tinerii specialiști, ce valorează greutatea lor în aur? Poate că n-ar fi rău să ne gîndim puțin la problema aceasta.

Adrian CIURCA

FOLCLOR ROMANESC LA PADOVA

Ansamblul folcloric „Fluierășul” al Sindicatului liber „Clujeana” a participat recent la Festivalul internațional „Citta di Piove di Sacco” de la Padova — alături de multe alte formații artistice din Europa și celelalte continente. Invitația este o urmare directă a prezenței, în luna august, a ansamblului clujean la un festival internațional din Austria, unde spectacolul interpreților clujeni s-a bucurat de mare succes ei fiind vizionați atunci de impresarii italieni care, ulterior, i-au invitat la amintitul festival de la Padova, unde interpreții clujeni au obținut Cupa festivalului. Spectacolul, pregătit de coregraful Octavian Dan și dirijorul to-sif Ernest, a cuprins cîntece și jocuri populare din regiunea Clujului, în primul rînd, dar și din alte zone folclorice ale țării. Datorită bunei sale evoluții, ansamblul clujean a fost invitat să participe în anul viitor la alte manifestări artistice din Italia.

„CORNUL ABUNDENȚEI...”

Titlul este, desigur, pentru perioada pe care o parcurgem, o exagerare. Dar, cît timp de trei zile, între 27—29 septembrie, s-a încercat să se realizeze o abundență de produse agricole pentru clujeni, e o realitate. În acest sens, Direcția Generală pentru Agricultură și Alimentație în colaborare cu Partidul Democrat Agrar din România, filiala Cluj, a organizat „Tîrgul de toamnă” în perimetrul oborului de animale și al pieței de vechituri. Au participat, cu o gamă largă de produse agricole, animale și utilaje agricole unități ale cooperativei de consum și meșteșugărești, stațiuni de cercetări agricole și de mecanizare, uni-

tăți ale Trustului I.A.S., întreprinderea de Legume și Fructe, Agrocoop, unități cooperatiste și producători particulari. Au fost puse la dispoziția clujenilor peste 500 tone cartofi, aproximativ 200 tone legume, 60 tone struguri, cantități mari de cereale, precum și bovine. Îndosebi tineret, apoi mașini agricole, tractoare etc. Fără a avea pretenția că a rezolvat problema aprovizionării în municipiul Cluj-Napoca, Tîrgul de toamnă poate fi considerat drept un început promițător al unei acțiuni care merită să fie continuată și mult amplificată...

EMIL LUCA

PLATIM TRANSPORTUL SAU ... AȘTEPTAREA ÎN STATII?

De multe ori, lucrurile rare sînt mai scumpe decît cele care se găsesc pe toate gardurile. Cred că după acest criteriu s-au stabilit prețurile de sîmbăta și duminica ale biletelor de autobuz și troleibuz. Dacă prețul biletelor e dublu față de celelalte zile: din sîmbătă, timpul pe care-l pierzi în stații așteptînd mașina e și el de două, sau chiar de trei ori mai mare.

Vă-nchipuți cum va fi la... o nouă ridicare a prețurilor?!

Nică T. PIRON

AGENDA FILME

URSUL (Un tarif și jumătate) (8; 10; 12; 14; 16; 18; 20) — Republica • TATAL STICLETE, FATA PUNK-ISTĂ (Interzis sub 16 ani) (8; 10; 12; 14; 16; 18; 20) DESENE ANIMATE (10,15); EAMIONUL DE CURSA LUNGA (11; 13; 15; 17; 19) — Dacia • LOVITURA ÎN ITALIA (8; 10; 12; 14; 16; 18; 20); DESENE ANIMATE (10); UN FILM CU O FATĂ FERMECĂTOARE (11; 13; 15; 17; 19) — Mărăști • PIEDONE, COMISARUL FĂRĂ ARMA (8; 10; 12; 14; 16; 18; 20) — Victoria • VREMEA SERVITOARELOR (8; 10; 12; 14; 16; 18; 20) — Arta • POMPIERUL ATOMIC (9; 11; 13; 15); FRANCOIS VILLON, seriile I și II (două tarife și un șfert) (17) — Muncitoreș • ACEL BLESTEMAT TREN BLINDAT (8; 10; 12; 14; 16; 18; 20) — 23 August • ROBINSON CRUSOE (8); DE CE TE PARĂȘTESE BĂRBATUL (10; 12; 14; 16; 18; 20) — Timpuri noi • NOI AVENTURI PE VASUL POSEIDON (13; 15; 17; 19) — Steaua roșie •

RADIO Cluj

Marți, 2 octombrie 6—8 „Bună dimineața” — actualități și muzică; 10,00 — Dialogul muzelor; 10,30 — Divertisment muzical; 11,00 — Viața minorităților; 11,20 — Piese de virtuozitate; 11,30 — Salonul artelor; 12,00 — Concert de prînz; 12,30 — Atele muzicale; 16,00 — Radiomagazin științific (reluare); 16,30 — Varietăți muzicale; 17,00 — Buletin de știri; 17,05 — Vîrstele șlagărului; 17,30 — Interpelări (reluare); 20,00 — Arhivă sentimentală; 20,30 — La fîntina dorului — muzică populară; Miercuri, 3 octombrie 6—8 „Bună dimineața” — actualități și muzică; 10,00 — Ambient 2000; 10,30 — La fîntina dorului (reluare); 11,00 — Chemarea pămîntului; 11,30 — Anotimpuri muzicale; 12,00 — Reporter '89; 16,00 — Agora; 16,30 — Super-sound — muzică ușoară; 17,00 — Buletin de știri; 17,05 — Globul muzical (reluare); 17,35 — Magazin; 20,00 — Dialogul muzelor (reluare); 20,30 — Salonul artelor (reluare);

DIRECȚIA REGIONALĂ DRUMURI ȘI PODURI CLUJ, SECȚIA UTILAJ TRANSPORT

vinde prin licitație publică:

• MIJLOACE FIXE (mașini, utilaje, aparate și instalații, mijloace de transport, unelte și accesorii) cu durata de funcționare expirată și neexpirată

Listele complete ale acestor mijloace fixe sînt afișate la sediul unității din Cluj-Napoca, str. Fabricii nr. 131-131/A, unde vor fi depuse și cererile

Licitația va avea loc în ziua de 3 octombrie 1990, cu începere de la ora 10 (zece). (1397)

